

Política concreta

La decisió de convocar les eleccions al Parlament el dia 27 de setembre, poc després de les eleccions municipals del maig, és transcendental per a la política catalana. Des de molts punts de vista. El cicle històric i polític que vivim a Catalunya participa de la majoria de tensions i dilemes que caracteritzen la política global, que ens afecten i ens condicionen. Però incorpora, a més, factors de singularitat local que són prou rellevants per situar-se en el primer pla i, ara mateix, subordinar tota la resta.

Alhora de valorar les conseqüències d'acabar la legislatura al setembre i haver descartat l'opció del mes de març –que semblava inicialment majoritària–, s'ha fet més referència a la influència d'aquest calendari en les pulsacions internes del Govern i de cada formació política que no pas en el ritme general de la política catalana. Aquest ritme i l'ordre d'encadenament de convocatòries, però, forcen tots els actors a reconsiderar prioritats, esforços i perspectives. Els obliguen a actualitzar la previsió de les successives àrees d'interès que concentraran l'atenció i marcaran l'agenda pública. Mentre estem pendents de quin és el full de ruta que s'acordarà en relació al procés cap a la independència –puntualment bandejat aquests dies per la urgència dels pressupostos–, en cada municipi es van completant programes, es parla de llistes, es configuren coalicions, es fan presentacions de candidatures i caps de cartell i, en definitiva, es va canalitzant l'energia i el

treball polític de molta gent. Abans de l'abril, el centre de gravetat de la política catalana ja s'haurà establert al voltant de les eleccions municipals. I els resultats d'aquestes eleccions del maig mostraran, amb seqüeles de molt més abast que no pas els de les últimes europees, la veritable profunditat de la ruptura democràtica en curs i el primer esbós del nou mapa polític català.

De la mateixa manera que la unitat del procés sobiranista s'ha de teixir al voltant d'un full de ruta que pugui ser compartit entre persones d'orientacions polítiques diferents, el desplaçament de l'hegemonia social a Catalunya necessita també un full de ruta que estableixi el ritme i les fites de la seva traducció política en tots els àmbits. Però aquest full del canvi d'hegemonia no podrà ser acordat. Serà l'expressió directa

JOAN M. TRESSERRAS

COMUNICÒLEG, UAB

CONSULTEU
MÉS ARTICLES A
www.ara.cat

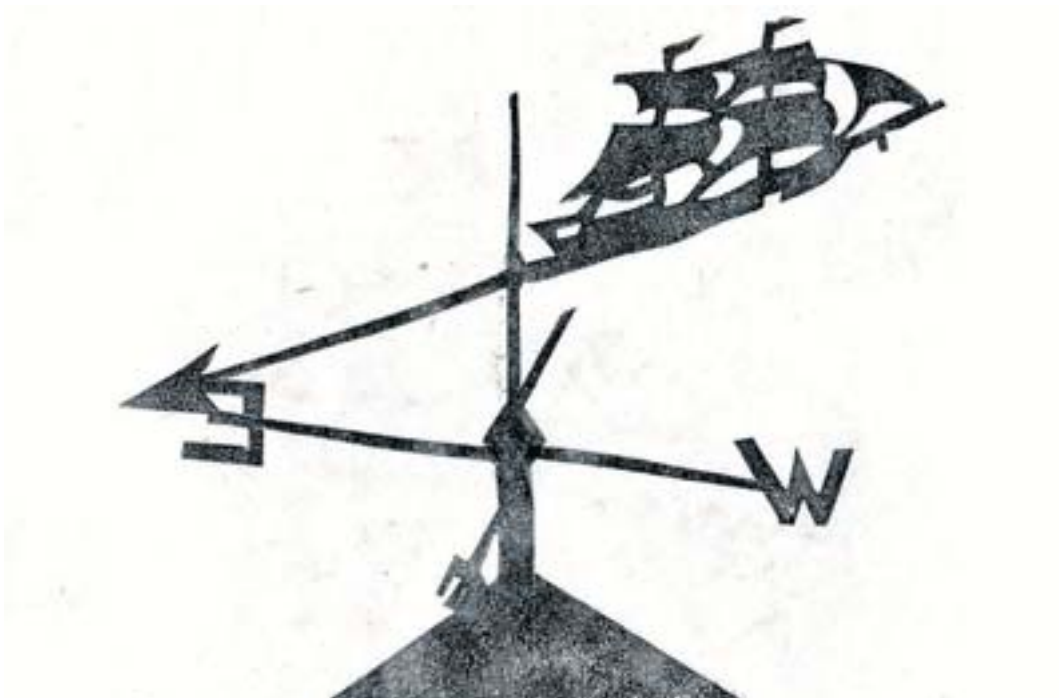
progressiva d'una nova correlació de forces en construcció. En un escenari d'eleccions catalanes immediates, abans de les municipals, els fulls de ruta del procés i del canvi d'hegemonia s'haurien creuat sota l'impuls del primer. En l'actual calendari, però, els pròxims mesos estaran marcats per la lògica del segon, pel canvi d'hegemonia social –i política–. El procés no ha perdut força, però el factor social impregnarà les municipals i farà de filtre previ al cicle de les eleccions del setembre, que tindran un marcat substrat social i un inequívoc caràcter plebiscitari.

En les eleccions municipals es farà evident el gir polític provocat per la confluència de molts factors. El malestar per la persistència de la crisi i les seves repercussions. La desconfiança amb una política pro-

fessional desacreditada, burocratitzada, desorientada, de molt discurs buit i poca acció immediata. El rebuig generalitzat a uns models de gestió pública poc àgils davant la crisi, i contaminats per les males pràctiques i els casos de corrupció. La indignació produïda per l'increment de les desigualtats, a l'emparrament d'un sistema fiscal i unes pràctiques financeres que en són còmplices. La proliferació d'experiències que remetent a la inanitat política de la docilitat, l'obediència i el silenci. El sorgiment d'una nova cultura popular democràtica que exigeix més debat, més participació directa en la presa de decisions, més autenticitat, més proximitat, més accessibilitat, més transparència, més honestat, més humilitat, més compromís, més qualificació, més determinació i capacitat de resposta.

Les eleccions municipals es desenvolupen en els escenaris on la política connecta més directament amb la vida quotidiana de les persones. Es dirimeixen en el regne del concret; en el balanç d'allò tangible que hagi pogut fer cadascú; en la memòria del que ha defensat i proposat. Demanen la màxima precisió de les propostes. Volen contacte, cos a cos, coneixement directe de qui és, com és i com viu cadascú. Per això, encetar el cicle electoral per les municipals suposa privilegiar la dimensió més concreta i prosaica de la política. I aquest fet marcarà la preeminència del factor social i l'objectiu d'higiene democràtica en tot el procés d'eixamplament del suport a l'emancipació nacional.

Amb la data del 27-S s'han tingut més en compte les pulsacions internes de cada formació política que el ritme de la política catalana

LAMARTARILE

Encetar el cicle electoral per les municipals marcarà la preeminència del factor social i l'objectiu d'higiene democràtica en el procés